

R. P. Thomæ Tamburini È Societate Jesu Opera Omnia

Tamburini, Tommaso

Lugduni, 1689

10. De peccato contra naturam.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-78172](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-78172)

§. VIII. De Stupro.

Stuprum est concubitus viri cum virgine femina eadem repugnante: Quare, ea consentiente, ex probabiliissima sententia, est simplex fornicatio. Unde sequitur *suam virginitalis* non esse necesse in Confessione explicare, virgine consentiente: quem, illa repugnante explicare oportebit.

56. Pari ratione Sodomitica copula cum eadem consentiente est mera Sodomia; unde nec ibi *status virginitalis* est declarandus.

57. Cum se virgo polluit, vel delectatur, &c. non facit nisi peccatum mollitici, de quo diximus *supra* §. 4. nam. 19. nam propterea *suam virginitalis* explicare non obligabitur.

58. Ad expediendam Confessionem facit, scire obligationem, quam contrahit stuprator. Dico ergo. Cum virgo defloratur, ipsa consentiente, nihil nec ei nec parentibus debet deflorator. Ita Lessius lib. 1. 10. dub. 1. At si vi, vel fraude, vel promissione virginem quis defloravit, sane tenetur vel dotare, vel ducere, ac solvere quod promissit. Sic *ibidem*.

§. IX. De Raptu.

In duobus differt Raptus à stupro. Primum, quia Stuprum semper est cum virgine, ad Raptum est de quacunque muliere, immo etiam, pueri qui sane Raptus est omnium turpissimus.

60. Secundò, stuprum solum dicit violentiam, vel ad summum fraudem: at Raptus, præter violentiam, addit abductionem. Ita Filliuc. *tom. 2. tract. 36. cap. 6.* est enim Raptus peccatum luxuriæ, quo persona aliqua abducitur cum violentia ad turpem actum cum ea exceptum. Ad idigitur malitiam contra iustitiam; atque adeo specialiter confitendum.

61. Abductio sponsæ de futuro; ut item sponsæ de presenti, id est coniugis per duos menses ante consummationem Matrimonij, ad quod consummandum prædictum tempus conceditur: abductio inquam, ejusmodi, sponsaram, si est ad finem ritè complendi Matrimonij; non est Raptus: quia, etiam repugnantibus Parentibus, non est ex Filliuc. *ibid.* abductio ad id, quod est prohibitum: sed si est ad illicitum finem, explenda scilicet libidinis; erit raptus, speciatim in Confessione manifestandus.

§. X. De Peccato contra naturam.

Quatuor sunt species, & quidem distinctæ, apertendæ ex Filliuc. *tract. 30. cap. 8. num. 142* quia habent turpitudinem, si non physicè diversam, quia omnes prodigunt semen sine spe generationis; certè, ex recta hominum æstimatione, diversam moraliter. Mollities, Sodomia perfecta, Sodomia imperfecta, Bestialitas ad quam reducitur congressus cum Dæmone. De singulis aliquid breviter delibamus.

Mollities.

Est pollutio voluntaria sine coniunctione corporum; seu, ut definit S. Thomas 2. 2. *quest. 52. artic. 11. & ibid.* Cæc. est peccatum contranaturam, per quod voluntaria pollutio procuratur, extra concubitum, causa explendæ delectationis venereæ. Si quis tamen dum se polluit consentiat, vel cogitet morosè in aliquam aliâ speciem, v.g. in adulterium, incestum, &c. contrahit eandem malitiam quam cogitat, adeoque confitendam. Ita Filliuc. *tract. 30. c. 8. n. 54.*

63. Inanimatum instrumentum, quo quis se polluat, non facit mutationem speciei, ut *supra* c. 1. §. 10. de modo quo assumuntur ad peccandum, universaliter diximus. Dixi (inanimato) nam si animato, ut si manibus alterius, &c. fiat, iam nunc sùddo.

64. Si quis se pollueret inter brachia, coxendices,

os, &c. femina, vel viri, cum id regulariter procedat ex affectu personæ, seu concubitus cum illa, est sine dubio specialiter explicandum: quia non est mera pollutio, sed copula inchoata. Non tamen credo necessariò esse explicandas peculiariæ partes corporis (nisi sit affectus aliquis particularis, v.g. ad partes præposteras, ob Sodomiam, unde & explicandum) materialiter enim se habent, ex Filliuc. *ibid. n. 156.* & illa major delectatio, quæ in una ex partibus quæritur, non transcendit speciem malitiæ quæ est in alia.

65. Petes: quando quis habet inchoatam prædictam copulam, necessitate habet exprimere in Confessione se seminaisse extra, vel intra vas. Respondeo. Ita quia extra dispergitur semen: At intra vas naturale femina, non item. Quid in masculis, dicam mox à n. 77. & addam utilissimam praxim pro hac re.

66. Si quis se polluat manibus alterius viri, vel femina, vel suis alium quis polluat debet id explicare, propter cooperationem cum alterius peccato. Immo si tuis manibus polluas uxorem, vel Sacerdotem, &c. debes id explicare: quia cooperaris ad Adulterium, vel sacrilegium; juxta ea quæ dixi *cap. 1. §. 27. de scandalo. n. 100* At si te suis manibus alius polluat; parum refert, ex eodem Filliuc. *ibid.* pro tuo peccato contra Castitatem, quod ille fuerit vir, vel femina, vel Sacerdos: tunc enim (si aliud non addit) se habent illæ manus ut merum instrumentum, & solum adest cooperatio cum alterius se polluentis peccato; ut dictum est c. 1. §. 20. n. 69. De hoc vide vindicationem meam l. 1. in *Dec. c. 7. §. 1. à n. 5.* vel in calce operis.

De incipiente copulam, & resilientem, seménque dispergente, dixi §. 3. n. 26.

De Mollitie virginis, dixi §. 8. n. 57.

De Mollitie uxorati §. 7. n. 45.

De Mollitie sacrilega §. 5. n. 34.

De comedente calida, ut polluat in somno, dixi *cap. 6. §. 2. n. 7.*

De se sæpius polluyente an sit statim absolvendus, dicitur universim inferius, cum de Recidivo lib. 3. c. 3. §. 4.

Sodomia.

67. Sodomia, & quidem perfecta, est concubitus ad sexum non debitum, ut vir cum vito, femina cum femina: Ita S. Thom. 2. 2. *q. 52. artic. 11. & ibi* Cætan. nam concubitus viri cum femina in vase præpostero, est Sodomia imperfecta, de qua mox. Concubitus autem est copula carnalis consummata: naturalis, si sit in vase debito: innaturalis si sit in loco, seu vase non debito.

68. Sed hic est questio, quandonam mutua procuratio pollutionis inter mares, vel inter feminas debeat dici mollities, quando Sodomia?

Respondeo cum Cætan. *ibid.* quando ex affectu ad personam adest concubitus, si sit inter indebitum sexum, hoc est inter vitem & virum, feminam & feminam; tunc est Sodomia. Quando verò est mutua pollutio absque concubitu, sed solum ad explendam libidinem, est Mollities.

69. Hinc si duo Mares commisceant corpora, & moveantur ad procurandam pollutionem, vel quomodocumque se tangant impudicè, ex affectu indebiti sexus, ita ut effusio seminis vel sit intra vas præpostetum, vel etiam extra; puto esse Sodomiam: Ita Pater Antonius Martilius Lector Casuum in Collegio Romano in *manuscriptis in Decal. tract. 11. cap. 8. §. 3.* Si sit intra vas, est certum: si vero sit extra, probatur: quia quamvis tunc non sit copula, tamen per illum concubitum est affectus venereus ad indebitum sexum, qui propriè constituit Sodomiam: nam cæterum sive semen effundatur intra, sive extra; semper aquè in loco non si o dispergitur locus etiam præpostetis videtur materialiter se habere in Sodomia; sed formaliter ejus essentia sumitur ex motivo, scilicet ex concubitu cum affectu ad indebitum sexum.

C 2 Confir

Confitimo, quia femina cum femina non alio modo commiscetur, nisi per dictum concubitus cum effusione feminis, & non intra vas praposterum. Inter illas enim non potest esse copula proprie; sed si ipsa femina commisceat corpora ex affectu solam se polluenti, id est explenda libidinis; est mollities: si ex affectu ad indebitum sexum; est Sodomia.

70. Scio Graphium cap. 90. n. 11. ex Navar. cap. 23. n. 249. sentire, ad copulam sodomiticam requiri effusionem feminis intra vas naturale. Sed mihi hæc sententia non placet. Primo quia, ut dicebam, sic inter feminam & feminam non esse Sodomiam. Secundum quia talis concubitus ex affectu indebiti sexus, cum effusione feminis extra vas, non est Mollities: quia hæc est pollutio ex affectu explenda libidinis, ut supra diximus: ergo est Sodomia.

71. Solum igitur sententia Graphij est vera, quoad poenas, & reservationem, si quando Sodomia est peccatum reservatum: poenæ enim, & reservatio, cum sint odiosa; restringuntur ad Sodomiam principalem, & maximè notam, & undequaque certam.

72. Ex his ergo collige, cum vir cum viro, vel femina cum femina peccant per dictum concubitus; satis esse in Confessione dicere se exereuisse Sodomiam: sine necessitate dicendi an semen intra, an extra vas emisserint. Quid dicendum quando vir praposterè feminam cognoscit, & semen extra vas dispergit, dicam *mor*; cum de Sodomia imperfecta.

73. Vnum denique hic adverte, in Sodomia non satis esse dicere, *Sodomiam commisi*; sed explicandum insuper, an, quis fuerit Agens, an Patiens. Ita Delugo disp. 16. sect. 4. n. 243. Ratio est, quia Agens committit pollutionem: quam patiens non eo ipso, quod patiens est, committit.

De Sodomia cum affine, vide §. 7. §. 4.

De Sodomia uxorati, vide §. 6. n. 45.

De Sodomia cum infideli vide §. 4. n. 22.

De Sodomia cum Virgine: vide §. 8. n. 56.

Sodomia imperfecta.

74. Sodomia imperfecta, quam alij vocant innaturalem concubendi modum, est peccatum contra naturam, per quod vir cum femina concubuit extra vas naturale. Est species distincta à Sodomia perfecta; adeoque speciatim in Confessione exprimenda: perfecta enim procedit ex affectu ad indebitum sexum: hæc verò procedit, non ex affectu ad indebitum sexum, sed licet ad debitum, tamen ad partem innaturalem.

76. Sed quid dicendum, si quis se polluat inter cæteras partes feminæ, coxendices, brachia, &c. Respondet, de hac re dictum supra n. 64. Illud hic sive reple, sive adde. Si primò, sit concubitus ex affectu ad personam ipsam, sexumque femineum; est copula fornicaria sive adulterina, sive incestuosa juxta conditionem personæ, atque adeo est aperiendus. Si secundò, sit concubitus ex affectu ad praposteras partes, est Sodomia imperfecta, de qua agimus, ac similiter aperiendus. Si tertio denique, sit sine concubitu, sed merè ad explendam libidinem; est Mollities, ex se explicanda.

76. Si quis tamen fateatur absolute concubuisse cum femina; regulariter intelligitur fuisse ex affectu ad personam primo modo, non verò secundo, vel tertio, nisi aliud expresse fateatur. Ratio est quia intelligitur illud concubitus factum esse more ordinatio: mos autem ordinatus est, ut vir cum femina commisceantur ex affectu ad sexum femineum. Unde vides multum differre hunc concubitus viri cum femina, ab eo concubitu viri cum viro, vel femina cum femina: ille enim est Sodomiticus quia non potest esse ex affectu ad copulam naturalem: hic non est Sodomiticus; quia quando vir cum femina miscetur; semper regulariter est ad copulam naturalem.

77. Hic universaliter est ad copulam naturalem. Hæc velum diligenter pernotes. Hæc à nobis dicta esse

ad dandum veram harum rerum essentiam: Ceterum praxi Confessario expedit tot minutias nequaquam interrogare. Audi Filiucium, in *Instruct. brev. pro Confessario*, cap. 1. circa initium. Prudens, inquit, esse Confessario debet in exigendis causæ circumstantiis sexus præparatiois ad actum consummatum, modis minimè necessariis, ne se vel penitentem excitet ad aliquam rationem Audi Coninch, disp. 7. de Sacram. dub. 7. n. 1. Præstat aliquando Sacerdotem minus perfectè penitentem intelligere, quam vel illi vel sibi aliud datum creare, & esse nimium. Audi Angelum P. in *Instructionibus*, num. 1. Constituitur, inquit, mulier quæ sit extra vas debitum: non querat postea Confessarius in quo loco, vel quomodo & huiusmodi, sicut faciamus, qui equius sunt contaminatores quam Confessarius. Vide Fagund. præcep. Eccl. 2. lib. 4. cap. 2. num. 8. Hæc bonum in exam. Eccles. 2. lib. 4. cap. 12. quæst. 12. de go disputat. 16. de penitent. sect. 14. num. 595.

Besialitas.

78. Bestialitas est Concubitus cum re animata, ejusdem speciei cum homine. Huc reducitur concubitus cum Damone; quia adhuc ille non est ejusdem homine speciei, etiam si assumat formam hominis. Thom. 2. 2. q. 52. art. 11. In hoc crimine non est ratio explicanda genus animalis, sive sit equus, sive equa, sive ovis, sive gallina: semper est enim eadem specie moralis deformitas. Ita Filiuc. tract. 30. c. 1. Ac si sit concubitus cum Damone, debet id explicari sic idem *ibid.* num. 161. quia superaddit peccatum contra religionem, id est commercium cum Deo, quod omnium nequissimo inimico.

Nota insuper exprimi in confessione oportet, si Daemon fuerit sub forma feminæ, vel viri, vel si talis conjugati, vel talis monialis, profissa, &c. *ibid.* Ratio est, quia tunc, præter Bestialitatem, affertur ad talem.

CAPUT VIII.

Circa Septimum, & Decimum Decalogi præceptum.

§. I. De Furto communi, Rapina, & Damno.

1. **S**ecundo probabilem opinionem, docentem circumstantias in eadem specie aggravantes necessariè exprimendas: Dico cum Delugo disp. 16. n. 121. satis esse si furtum facti debet dicere: *Furtum in materia gravi commisi*: at non dicere te furatum v. g. decem, cum factis furtis octo, vel quindecim: quia sic non explicates furtum quod commisisti; sed aliud, quod non commisisti. Si te de præcisa quantitate interroget Confessarius, vel quo ad aliam obligationem; illam tenebis explicare: Sic *ibid.* num. 123. quia is habet lus ad interpellandum penitentem de omnibus, quæ ad suæ salutem mæ contuere possunt ut diximus cap. 1. §. 1. n. 6. & de mus cap. 10. §. 2. num. 38.

2. Si quis publicum Magistratum gerens furtum v. g. Index, Gubernator, &c. debetne explicare tale furtum quando furtum illud avertit Confessario? Respondet cum Delugo disp. de penit. 16. sect. 4. 180. probabiliter non debere: quia munus, quo fungitur, cuius impedire tenetur furta in Civitate, non videtur re hac novam speciem superadere. Nam sic etiam Sacerdos v. g. aliquem percutiat; non obligatur explicare se, cum esset Sacerdos, hominem percutisse: hoc enim indecens magis sit à te, cum sis Sacerdos aliquem percuti, tamen nova species non non additur.

3. Rapina specie à furto differt: Ita idem